



PREDOSLOVIA SFÎNTULUI MARCO EVANGHELISTUL

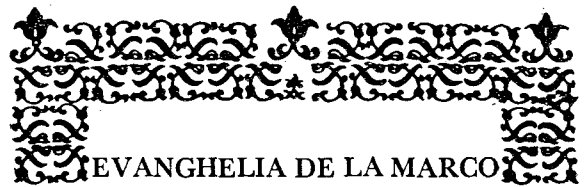
Aici, de pre Evanghelia lui Marco trebuie să
știm trei lucruri:

Întîiu, de pre ce au scris Marco.

A doua oară, cine au fost Marco și în ce
limbă au scris Evanghelia lui.

A treia oară, cîte părți are Evanghelia lui.

- 1 **S**fîntul Marco, ca și Matthei, scrie de cuvintele și de faptele lui Hristos, de chinuri, de moarte, de înălțarea lui Hristos. Iară nașterea lui Hristos o lasă, că el toate le scrie mai pre scurt. Scris-au pentru aceasta ca și alalți evanghelisti, ca să arate pre Iisus Nazarineanul că-i Hristos, Carele să arată așa, în Carele s-au împlut toate ce au fost prorocit prorociei de Hristos; Acela-i Hristos și acestea toate s-au împlut în Iisus Nazarineanul, cum arată evanghelistii. Pentru aceea Iisus Nazarineanul iaste Hristos, Cel
- 2 ce era făgăduit părinților. De a doua oară, Marco n-au fost den cei 12 apostoli, ce au fost den cei 70 de ucenici; cum zic unii, fost-au ascultătoriu și ucenic lui Petăr, de care pomenește în sfîrșitul cărții dentîiu. Scris-au Evanghelia lui în limbă grecească, ca și alalți evanghelisti și apostoli; săvai că au scris Evanghelia mai vîrtos pentru rugarea rimleanilor; ce n-au scris în limbă lătinească, ce grecească, că atunci pretutindenilea petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol încă au scris la rimleani, ce au scris în limbă grecească; și ovreailor încă n-au scris ovre-
- 3 iaste, ce grecește. A treia, Evanghelia lui Marco are trei părți. Partea dentîiu: despre deregătoria prorociei lui Hristos, carea o au arătat propoveduind Evanghelia și tilcuind leagea lui Dumnezău, certînd păcatele și învățatura strîmbă a jidovilor, prorocind despre venirea peririi jidovilor și de venirea Lui la giudecată. Alte lucruri încă semnează aici: chemarea apostolilor, și trimeaterea lor a propovedui în Iudea, și minunile lor, și întrarea Lui cea împărătească în Ierusalim, și curățirea beserecii. Această parte dentîiu iaste cuprinsă în ceale 13 capete dentîiu. A doua parte iaste de popia lui Hristos, carea o au arătat întru răbdarea Sa pentru păcatele noastre și murind pentru noi; și-i cuprinse aceasta în 2 capete, în 15, 16. A treia parte iaste de începătura împărăției slavei Lui, pentru sculare den morți și trimeaterea apostolilor în toată lumea să propoveduiască Evanghelia și înălțarea la ceriu, și șadearea de-a dreapta Tatălui. Acestea-s cuprinse în al 16 cap.



EVANGHELIA DE LA MARCO


CAP I



nceaperea Evangheliei a
1 lui Iisus Hristos, Fiiului
2 lui Dumnezău. Precum
s-au scris în proroci: „Iată,
Eu voiu trimite îngerul
Mieu înaintea feații Tale,
carele va găti calea Ta
înaintea Ta“. Glasul
3 celui ce strigă în pustie: „Gățiți calea Domnu-
lui, dreapte faceți cărările Lui“. Era
4 Ioan botezînd în pustie și propoveduind
botezul pocăinței întru iertăciunea păcate-
lor. Și ieșia cătră el toată țara Iudeii și
5 ierusalimleanii și să boteza toți în rîul
Iordanului de la el, ispoveduindu-și păcatele
6 lor. Și era Ioan îmbrăcat cu peri de
cămilă și brîu de curea prejur mijlocul lui
și minca vlăstări și miare sălbatică. Și
7 propoveduia, zicînd: „Vine după mine Cel
mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic,
plecîndu-mă, să-I dezlegu cureua încălță-
8 mintelor Lui. Că eu am botezat pre voi
cu apă, iară Acela va boteza pre voi cu
Duhul Sfînt“. Și fu în zilele acealea,
9 veni Iisus den Nazaretul Galileii și să boteză
de la Ioan în Iordan. Și îndată, ieșind
10 den apă, văzu deșchise ceriurile și Duhul,
ca un porumbu, pogorînd spre El. Și
11 glas fu den ceriuri: „Tu ești Fiiul Mieu cel
iubit, întru Carele bine am vrut“. Și
12 numaidecît scoase pre El Duhul în pustie.
Și era acolo în pustie patruzeci de zile,
13 ispitindu-Se de Satana; și era cu hiarăle și
îngeri slujîia Lui. Iară după ce să prinse
14 Ioan, veni Iisus în Galilea, propoveduind
Evanghelia împărăției lui Dumnezău. Și
15 zicînd că „Să împlu vreamea și s-au apropiat
împărăția lui Dumnezău; pocăiți-vă și
16 creadeți întru Evanghelie“. Și împlînd
pre lîngă Marea Galileiului, văzu pre Simon
și pre Andreiu, fratele lui, aruncînd mreaja
lui Simon în mare (că era pascari). Și
17 zise Iisus lor: „Veniți după Mine și vă voiu
face pre voi a fi pascari de oameni“. Și
18 numaidecît lăsînd mrejele lor, mearsără după
El. Și mergînd de acoloa puținel, văzu
19 pre Iacov cel al lui Zevedeu și pre Ioan,
fratele lui, și pre ei în cin diregînd mrejele.
20 Și numaidecît chemă pre ei și, lăsînd pre
Zevedeu, tatăl lor, în cin cu năimiții lor,
21 mearsără după El. Și intrară în Caper-
naum; și numaidecît în sîmbete, întrînd în
22 adunare, învăța. Și să mira de învăța-
tura Lui, că era învățînd pre ei ca cum avea
putere, și nu ca cărturarii.

- 23 Și era în adunarea lor un om cu duh necurat,
24 și strigă Zicînd: „Lasă, ce e noao și Ție,
Iisuse Nazarineane. Venit-ai să pierzi pre
noi? Știu-Te cine ești, Sffintul lui Dumnezeu”.
- 25 Și certă pre el Iisus, zicînd: „Amuțeaste și
26 ieși dentr-însul”. Și, scuturîndu-l pre el
duhul cel necurat și strigînd cu glas mare,
27 ieși dentr-însul. Și să spămîntară toți,
cît să întreba întru eiș, zicînd: „Ce e aceasta?
Ce e învățatura cea noao aceasta, că, după
putearea, și duhurilor celor necurate porun-
28 ceaște și ascultă de El?” Și ieși veastea
Lui numaicît întru tot împrejurul Galileiului.
- 29 Și îndată ieșind den adunare, veniră în casa
lui Simon și a lui Andreiu, cu Iacov și Ioan.
30 Iară soacra lui Simon zăcea de friguri prinsă
31 și numaicît ziseră Lui de ea. Și, mergînd,
o sculă pre ea, țiindu-o de mîna, și îndată
32 lăsară pre ea frigurile și slujia lor. Iară
cînd fu sara într-apusul soarelui, aduseră
33 cătră El pre toți beteagii și îndrăciții. Și
34 era tot orașul strînsu la ușă. Și au vindecat
pre mulți bolnavi cuprinși de multe fea-
liuri de boale și draci mulți au scos; și nu
lăsa să grăiască dracii, că știia pre El.
- 35 Și dimeneața, foarte de noapte sculîndu-Se,
ieși și mearse Iisus în loc pustiiu și acolo
36 Să ruga. Și mearseră după El Simon și
37 carii era cu El. Și aflînd pre El, ziseră
38 Lui că „toți caută pre Tine”. Și grăi lor:
„Blămaț în satele și în orașele ce-s mai
aproape, ca să propoveduiescu și acolo, că
39 pentru aceea am venit”. Și propoveduia
în sinagoghiile lor, în toată Galilea, și dracii
40 scotea. Și veni cătră El un stricat, rugîndu-
L pre El și îngenunchind la El și zicînd
Lui că „de vei vrea, poți mă curăți”.
- 41 Iară Iisus, milostivindu-Se, tinse mîna și
atinse de el și zise lui: „Voiu, curățeaste-te”.
- 42 Și zicînd El, îndată să duse de la el strică-
ciunea și să curăți. Și răstîndu-Se lui,
43 numaidecît mîna pre el. Și zise lui:
44 „Caută nemelui nemică să nu spui, ce pasă
de te arată popei și du, pentru curățenia ta,
ce au poruncit Moisi, întru mărturia lor”.
- 45 Iară el, ieșind, începu a propovedui multe
și a vesti cuvîntul, cît nu mai putea El
aiavea în cetate să între, ce afară, în locuri
pustie era, și venia la El de pretutindenea.

CAP II

- 1  i iară întră în Capernaum, după
cîteva zile, și să auzi că iaste în casă.
- 2 Și îndată să adunară mulți, cît
nu mai putea încăpea nici pre
lîngă ușă, și grăia lor cuvîntul.
- 3 Și veniră la El, aducînd slăbănog, pur-
4 tîndu-se de patru. Și neputîndu-se apro-

pia cătră El pentru mulțime, descoperiră
casa unde era și, spărgînd, sloboziră patul
în carele zăcea slăbănogul. Și văzînd 5
Iisus credința lor, zise slăbănogului: „Fiule,
iartă-să ție păcatele tale”. Și era acia 6
șăzînd unii den cărturari și cugetînd întru ini-
mille lor: „Ce grăiaște așa Acesta hule? 7
Cine poate ierta păcatele, fără numai sin-
gur Dumnezeu?” Și îndată cunoscînd 8
Iisus, cu duhul Său, că așa cugetă întru
eiș, zise lor: „Ce cugetaț aceastea întru ine-
mille voastre? Care e mai lesne, a zice 9
slăbănogului: ‘Iartă-ți-se păcatele tale’, au a
zice: ‘Scoală și-ț ia patul tău și îmblă’?
Ce, ca să știț că are Fiiul Omenesc putearea 10
a ierta păcatele pre pămînt”, (zise slăbă-
nogului:) „Ție zic: Scoală și-ț ia patul 11
tău și pasă la casa ta”. Și îndată să 12
sculă și, rădicîndu-ș patul, ieși înaintea
tuturora, cît să mira toți și lăuda pre
Dumnezeu, zicînd că „niciodinioară n-am
văzut așa”. Și ieși iară la mare și toată 13
mulțimea venia la El și învăța pre ei.
Și trecînd, văzu pre Levi al lui Alfeu șăzînd 14
la vamă și zise lui: „Vino după Mine” și,
sculîndu-se, mearse după El. Și fu cînd 15
șădea El în casa lui și mulți vameș și păcă-
toși șădea cu Iisus și cu ucenicii Lui, că era
mulți și mergea după El. Și văzînd cărtu- 16
rarii și fariseii pre El mîncînd cu vameșii și
cu păcătoșii, ziseră ucenicilor Lui: „Căci
măncă și bea cu vameșii și cu păcătoșii?”
17 Și, auzînd, Iisus zise lor: „N-au treabă cei
ce pot de vraci, ce bolnavii. N-am venit să
chem direpții, ce păcătoșii la pocăință”.
18 Și era ucenicii lui Ioan și ai fariseilor pos-
tînd și veniră și ziseră Lui: „Căci ucenicii
lui Ioan și ai fariseilor postesc, iară ucenicii
19 Tăi nu postesc?” Și zise lor Iisus: „Au
pot posti fiii nuntei cînd iaste ginerele cu ei?
Pînă cînd e ginerele cu ei, nu pot posti.
20 Iară vor veni zilele cînd să va lua de la ei
ginerele și atuncea vor posti într-acealea zile.
21 Și nimeni nu coase peatecul nou în veșmîn-
tul vechiu, iară de nu, rădică plinirea lui cel
nou celui vechiu și mai mare va fi spărtura.
22 Și nimeni nu bagă vinul nou în foi vechi,
iară de nu, sparge vinul nou foi și vinul să
varsă și foi pier; ce vinul nou în foi noi să
23 să bage”. Și fu trecînd El sîmbăta pren
sămănături și începură ucenicii Lui, mer-
gînd, a zmulge spicele. Și zisără Lui fari-
seii: „Iată, ce fac sîmbăta ce nu să cade?”
24 Iară El zicea lor: „Au niciodinioară n-aț
25 cetit ce-au făcut David cînd au avut lipsă și
flămînzise el și cei ce era cu el? Cum 26
înră în casa lui Dumnezeu, pre vreamea
lui Aviathar arhiereul, și mîncă pînile
sfinte, carele nu să cădea a mîncă, ce
numai popilor, și deade și ce-

27 lora ce era cu el?" Şi zise lor: „Sîmbăta
pentru om s-au făcut, nu omul pentru sîmbă-
28 ta“. Direspt aceea Fiiul Omenesc domn
e şi sîmbetei.

CAP III

1 **S**i întră iară în sinagoghi şi era acolo
2 un om avînd mîna uscată. Şi-L
păziaa pre El de-l va vindeca sîmbă-
3 tăta, ca să-L defaime pre El. Şi
zise omului celui ce avea mîna
4 uscată: „Scoală-te în mijloc“. Şi zise lor:
„Cade-să sîmbăta bine a face au rău a face,
suflet a mîntui au a-l piarde?“ Iară ei tăcea.
5 Şi căutînd spre ei cu mînie, mîhnindu-Se
de împietritura inimii lor, zise omului:
„Tinde mîna tă“. Şi tinse şi să alcătui mîna
6 lui sănătoasă ca şi ceaealaltă. Şi ieşind,
fariseii făcea cu irodianii asupra Lui sfat, ca
7 pre El să-L piarză. Şi Iisus Să duse cu
ucenicii Lui cătră mare şi multă mulţime
den Galilea mergea după El şi de la Iudea,
8 Şi de la Ierusalim, şi de la Idumea, şi den
ceaea parte de Iordan, şi cei demprejurul
Tirului şi Sidonului, mulţime multă, auzînd
9 cîte făcea, veniră cătră El. Şi zise uce-
nicilor Lui ca să fie Lui îndămîna corăbi-
oara, pentru mulţimea, ca să nu-L împre-
10 soare pre El. Că pre mulţi au vindecat,
cît năvăliia spre El, ca să să atingă de El
11 cîţi avea boale. Şi duhurile ceale necurate,
cînd vedea pre El, cădea înaintea Lui şi
striga, grăind că: „Tu eşti Fiiul lui Dumne-
12 zău“. Iară El mult certa pre ei, ca să
13 nu-L facă arătat pre El. Şi Să sui în
munte şi chemă la Sine pre ceia ce vrea
14 însuş, şi veniră cătră El. Şi făcu 12 ca să
fie cu El şi ca să-i trimiţă pre ei să propove-
15 duiască, Şi să aibă puteare să vindece
16 boalele şi să scoată dracii. Şi puse
17 numele lui Simon—Petăr; Şi Iacov al
lui Zevedeu şi Ioan, fratele lui Iacov (şi
puse lor numele Voanergheş, ce să zice fiii
18 tunetului), Şi Andreiu, şi Filip, şi
Vartholomeiu, şi Mattheiu, şi Thoma, şi
Iacov a lui Alfeu, şi Thadeu, şi Simon Canani-
19 tul, Şi Iuda Iscariotis, carele şi vînduse
20 pre El. Şi veniră acasă, şi să adună iară
mulţime, cît nu putea ei nici bucate să mă-
21 nînce. Şi auzînd cei de lîngă El, veniră
să prinză pre El, că zicea că: „nu-Şi e în
22 minte“. Şi cărturarii cei ce venise den
Ierusalim zicea că are Velzevul şi cum că
23 cu domnul dracilor scoate dracii. Şi, che-
mînd pre ei, în pilde zicea lor: „Cum poate
24 Satana pre Satana să scoată? Şi împă-
răţia de să va împărţi pre sine, nu poate sta
25 împărăţia aceea. Şi măcară casă de să
va împărţi pre sine, nu poate sta casa aceea.
26 Şi Satana de au stătut pre sine şi s-au împăr-
27 ţit, nu poate sta, ce are sfîrşănie. Nu
poate nimeni vasele celui tare, întrînd în


casa lui, să le jăfuiască, de nu va lega întîiu
pre cel tare, şi atunce casa lui va jăfui.
Adevăr zic voao că toate păcatele să vor
28 ierta fiilor oamenilor, şi hulele, oricîte vor
29 huli. Iară cela ce va huli în Duhul Sfînt
nu are iertăciune în veac, ce iaste vinovat
30 judecăţii de veac“. Că zicea: „Duh necu-
rat are“. Deci veniră muma Lui şi fraţii
31 şi, stînd afară, trimeaseră la El, chemîndu-L
pre El. Şi şădea mulţimea împrejurul
32 Lui şi ziseră Lui: „Iată muma Ta şi fraţii
Tăi şi surorile Tale afară, Te caută“.
33 Şi răspunse lor, zicînd: „Cine iaste muma
34 Mea sau fraţii Mie?“ Şi, căutînd pre
ceia ce şădea prejur El, zise: „Iată muma
35 Mea şi fraţii Mie. Că oricine va face
voia lui Dumnezău, acela e fratele Mieu şi
sora Mea şi muma Mea“.

CAP IV

1 **S**i iară începu a învăţa, lîngă mare,
şi să adună cătră El mulţime
multă, cît El, întrînd în corabie,
şădea în mare, şi toată mulţimea
2 lîngă mare era, pre uscat. Şi
învăţa pre ei în pilde multe, şi zicea lor
întru învăţătura Lui: „Ascultaţi! Iată,
3 ieşi sămănătoriul a sămăna. Şi fu cînd
4 sămăna, una căzu lîngă cale şi veniră pasă-
rile ceriului şi o mîncară. Iară alta căzu
5 pre pietriş, unde nu avea pămînt mult, şi
numaidecît răsări, pentru căci nu avea
6 pămînt într-adînc. Şi, răsărind soarele,
să pîrli şi, neavînd rădăcină, să uscă.
7 Şi alta căzu în spini, şi crescură spinii, şi o
încară, şi rod nu deade. Şi alta căzu în
8 pămînt bun şi deade rod, rădicîndu-să şi
crescînd, şi aduse una treizeci şi una şase-
9 zeci şi una o sută“. Şi zicea: „Cine are
10 urechi de auzirea, să auză“. Şi cînd fu
sînguru, întrebă pre El carii era lîngă El,
11 cu cei doisprăzeace, de pildă. Şi zise lor:
„Voao s-au dat să ştiţi taina împărăţiei lui
Dumnezău, iară celor den afară în pilde
12 toate vor fi, Ca, privînd, să privească şi
să nu vază şi, auzînd, să auză şi să nu
întelegă, nu cîndva să să întoarcă şi să să
13 iarte păcatele lor“. Şi zise lor: „Au nu
ştiţi pilda aceasta? Dară cum veţi toate
14 pildele întelege? Cela ce samănă, cuvîntul
samănă. Şi aceştia sînt cei de lîngă
15 cale unde să samănă cuvîntul şi, deaca-l
aud, numaicît vine Satana şi ia cuvîntul ce
e sămănat întru inimile lor. Şi aceştia
16 sînt aşijderea cei ce samănă în pietrişu,
carii, deaca aud cuvîntul, îndată cu bucurie
17 îl priimescu. Şi n-au rădăcină întru eiş,
ce slabi sînt, decii, făcîndu-să strînsoare au
gonire pentru cuvînt, numaidecît să smin-
18 tescu. Şi aceştia-s carii aud cuvîntul.

19 Și grijile veacului acestuia și înșălăciunea
 bogăției și pohtele ceale de alalte, întrînd,
 20 înecă cuvîntul și fără rod să face. Și
 aceștea sînt cei ce s-au sămănat în pămîntul
 cel bun, carii aud cuvîntul și-l priimescu și
 aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și
 21 unul o sută“. Și zicea lor: „Au doară fă-
 clia să aprinde ca să să puie supt obroc sau
 supt pat? Au nu în sfeășnic să o puie?
 22 Că nu iaste ceva ascuns carea să nu să
 vădească, nici pre ascuns sau făcut ce numai
 23 la ivală să vie. De are cineva urechi de
 24 auzirea, să auză“. Și zicea lor: „Vedeți
 ce auziți! Cu care măsură veți măsura,
 măsura-să-va voao, și să va adaoge voao,
 25 celor ce aud. Că cine va avea, da-i-să-va
 lui, și carele n-are, și ce are lua-să-va de
 26 la el“. Și zicea: „Așa iaste împărăția
 lui Dumnezeu, precum omul ar pune să-
 27 mînța pre pămînt. Și doarme și să
 scoală, noaptea și ziua, și sămînța răsare
 28 și creăște, cum nu știe el. Că pămîntul
 den eluș rodeăște: întîiu iarbă, după aceea
 29 spic, după aceea deplin grîu în spic.
 Iară cînd va da rodul, numaidecît trimite
 30 seacerea, că au venit seceratul“. Și
 zicea: „Cui vom asămăna împărăția lui
 Dumnezeu, sau în ce pildă vom închipui
 31 pre ea? Ca grăunțul de muștariu carele,
 cînd să va sămăna în pămînt, mai mic iaste
 32 de toate semințele care-s pre pămînt. Și
 deaca să samănă, creăște și să face mai mare
 de toate legumile și face stîlpări mari, cît
 pot supt umbra lui pasările ceriului să sălă-
 33 șuiască“. Și cu pilde ca aceastea multe
 grăia lor cuvîntul, cum putea a auzi.
 34 Iară fără pildă nu grăia lor; iară deosebi
 35 ucenicilor Lui toate le spunea. Și grăi
 lor într-aceaea zi, fiind sara: „Să treacem în
 36 ceaea parte“. Și lăsînd mulțimea, luară
 pre El, cumuș era, în corabie; și alte vase
 37 încă era cu El. Și să scorni vihor de vînt
 mare, iară valurile întra în corabie, cît mai
 38 să împlea ea. Și era El în fundul corabii,
 dormind pre căpătîiu; și-L deșteptară pre
 El și ziseră Lui: „Învățătoriule, au nu bagi
 39 samă că perim?“ Și, sculîndu-Se, certă
 vîntul și zise mării: „Domoleăște-te! Înfrî-
 nează-te!“ Și încetă vîntul și fu liniște mare.
 40 Și zise lor: „Ce sînteț înpăimaț așa? Cum
 41 n-aveț credință?“ Și să înfricoșară cu
 frică mare și grăia unul cătră alalt: „Oare
 cine iaste Acesta, că și vîntul și marea
 ascultă pre El?“

CAP V

1  i veniră de ceaea parte de mare, în
 2 laturea gadarineanilor. Și ieșind
 El den corabie, îndată timpînă pre
 El, dentru mormînturi, un om cu
 3 duh necurat. Carele lăcașul

avea în morminte, și nici cu lanțuri nu putea
 cineva să-l leage pre el. Pentru că de mul- 4
 te ori fiind el în fiară și în lanțuri, și să
 rumpsease de el lanțurile și fiările să sfări-
 mase, și nimeni nu putea pre el să-l domo-
 lească. Și în toată vremea, noaptea și 5
 ziua, prin munți și în morminte era, strigînd
 și tăindu-se cu pietri pre sine. Și, văzînd 6
 pre Iisus de departe, alergă și să închină Lui.
 Și strigînd cu glas mare, zise: „Ce e mie și 7
 Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezeu Celui de
 Sus? Juru-Te pre Dumnezeu să nu mă
 muncești“. (Că-i grăia lui: „Ieși duh 8
 necurat den om“.) Și-l întreba pre el: 9
 „Ce ți-e numele?“ Și răspunse grăind:
 „Legheon mi-e numele, că mulți sîntem“. 10
 Și ruga pre El mult ca să nu-i scoată pre ei
 afară den ținut. Și era acolo, lîngă mun- 11
 te, o turmă mare de porci păscînd. Și
 12 rugară pre El toți dracii, zicînd: „Slobozi
 pre noi în porci, ca să întrăm întru ei“. 13
 Și-i slobozi pre ei Iisus îndată. Și, ieșind,
 duhurile ceale necurate întrară în porci, și
 năvăli turma de pre țărmure în mare (și era
 ca la doao mii), și să înecară în mare.
 14 Iară ceia ce păștea porcii fugiră și deaderă
 veaste în oraș și în sate; și ieșiră să vază ce
 15 iaste ceaea ce s-au făcut. Și veniră cătră
 Iisus și văzură pre cel îndrăcit șazînd, și
 îmbrăcat, și întreg la minte pre acela ce
 avea legheonul, și să spămîntară. Și 16
 spunea lor cei ce văzuse cum s-au făcut
 celui îndrăcitu și de porci. Și începură a 17
 ruga pre El să Să ducă den hotarale lor.
 Și, întrînd El în corabie, ruga pre El cel ce-au 18
 fost îndrăcit ca să fie cu El. Iară Iisus
 19 nu lăsă pre el, ce zise lui: „Pasă la casa ta,
 cătră ai tăi, și vesteăște lor cîte au făcut ție
 Domnul și te-au miluit“. Și mearse și 20
 începu a propovedui în Decapolis cîte i-au
 făcut lui Iisus; și toți să mira. Și trecînd 21
 Iisus în corabie iară în ceaea parte, să adună
 mulțime multă la El și era lîngă mare.
 Și iată, veni unul den mai marii sinagogu- 22
 lui, pre nume Iair, și, văzîndu-L pre El,
 căzu cătră picioarele Lui. Și rugă pre 23
 El mult, zicînd că „Fiica mea spre moarte
 iaste, ca, viînd, să pui mînil preste ea, ca
 să să mîntuiască și să trăiască“. Și 24
 mearse cu el; și după El mergea mulțime
 multă și-L împresura pre El. Și muiare 25
 oarecare fiind în curgere de sînge 12 ani
 Și mult pătîmind de mulți vraci și cheltu- 26
 indu-ș ce avuse toate și nemică nu folosin-
 du-se, ce mai mult spre rău viînd, Auzind 27
 de Iisus, veni în mulțime den dos și atinse
 de veșmîntul Lui. Că zicea că, „macar de 28
 aș atinge de veșmîntul Lui, mîntui-mă-voiu“.
 Și îndată săcă izvorul sîngelui ei și simți cu 29
 trupul că

30 să vindecă de acea boală. Și numaidecît
 cunoscînd Iisus întru Sine putearea cea ce
 ieșise dentru El, întorcîndu-Se cătră gloată,
 zicea: „Cine să atinse de veșmintele Meale?“
 31 Și ziseră Lui ucenicii Lui: „Vezi mulțimea
 împresurîndu-Te și zici ‘cină să atinse de
 32 Mine?’“ Și căută în laturi să vază pre cea
 33 ce au făcut aceasta. Iară muiarea, spămîn-
 tîndu-se și tremurînd, știind ce s-au făcut
 ei, veni și căzu la picioarele Lui și spuse
 34 Lui tot adevărul. Iară El zise ei: „Fiică,
 credința ta te mîntui, pasă în pace și fii
 35 sănătoasă de boala ta“. Încă grăind El,
 veniră de la mai marele sinagogului zicînd
 că „fata ta au murit, drept ce mai ostenești
 36 pre Învățătorul?“ Iară Iisus, numaicît
 auzind cuvîntul grăindu-se, zise mai marelui
 sinagogului: „Nu te teame, numai ce creade!“
 37 Și nu lăsă nici pre unul să meargă după
 Sine, numai pre Petr și Iacov și pre Ioan,
 38 fratele lui Iacov. Și veni în casa mai
 marelui sinagogului și văzu gîlceavă, plîngînd
 39 și văietîndu-se mult. Și întrînd, zise lor:
 „Ce gîlceviț și plîngeț? Copila n-au murit,
 40 ce doarme“. Și rîdea pre El. Iară El,
 scoțînd pre toți, luo pre tatăl fecioarei și
 pre muma și pre carii era cu El și întră unde
 41 era fecioara zăcînd. Și prinzînd fecioara
 de mîină, zise ei: „Talitha Kum“, care iaste
 talmăcindu-se: „Fecioară, (ție zic) scoală!“
 42 Și numaidecît să sculă fecioara și îmbla,
 că era ca de 12 ani. Și să mirară cu minune
 43 mare. Iară El conteni pre ei mult, ca
 nimeni să nu știe aceasta. Și zise să-i dea
 ei să mănînce.

CAP VI

1 **S**i ieși de acolo și veni la moșia Sa, și
 2 mergea după El ucenicii Lui. Și,
 fiind simbătă, începu în sinagog a
 învăța. Și mulți, auzind, să mira zicînd:
 „De unde-s Acestuia aceastea?
 Și care e înțelepciunea ce s-au dat Lui? Că
 și puteri ca aceastea pren mîinile Lui să fac?
 3 Au nu iaste Acesta teslariul, fiul Mariei și
 fratele lui Iacov și lui Iosie și Iudei și lui
 Simon? Și au nu sînt surorile Lui acicea
 4 cătră noi?“ Și să smintuia întru El. Și
 grăia lor Iisus că „Nu iaste proroc necinstit,
 fără numai în moșia lui și întru rudeni și
 5 în casa lui“. Și nu putu acolo nici o
 6 puteare să facă, ce numai pre puținei bol-
 navi puse mîinile și-i vindecă. Și Să mira
 pentru necredința lor. Și îmbla satele
 7 împrejur, învățînd. Și chemă pre cei 12
 și începu pre ei a-i trimite cîte doi, cîte doi
 și deade lor puteare spre duhurile ceale
 8 necurate. Și porunci lor ca nemică
 să nu ia pre cale, numai toiag, nici trai-
 9 stă, nici pîne, nici bani în pungă. Ce
 numai încălțați cu colțuni și să nu să îmbra-

ce în doao veșminte. Și zicea lor: „Veri- 10
 unde veț întra în casă, acolo rămîneț pînă
 veț ieși de acolo. Și vericîți nu vor 11
 priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieșind
 de acolo, scuturați prahul de supt picioarele
 voastre, întru mărturie lor. Adevăr zic voao
 că mai iușor va fi sodomleanilor au gomorea-
 nilor în ziua judecării decît orașului
 aceluia“. Și ieșind, propoveduia ca să 12
 să pocăiască. Și draci mulți scotea și 13
 ungea cu untdelemn pre mulți bolnavi și-i
 vindeca. Și auzi împăratul Irod (că arătat 14
 s-au făcut numele Lui) și zicea că Ioan cela
 ce boteza s-au sculat den morți și drept
 aceea lucrează puterile întru el. Alții 15
 zicea că Ilie iaste, iară alții zicea că iaste
 proroc sau ca unul den proroci. Iară 16
 auzind, Irod zise că „Acesta e Ioan pre carele
 am tăiat eu, el s-au sculat den morți“. 17
 Că Irod acesta, trimițînd, au prins pre Ioan
 și l-au legat pre el în temniță, pentru Irodi-
 ada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci o
 luase muiare. Că zicea Ioan lui Irod că 18
 „Nu ți se cade să aibi pre muia rea fratelui
 tău“. Iară Irodiada pizmiia lui și vrea 19
 să-l omoară, și nu putea, Că Irod să 20
 temea de Ioan, știind pre el om drept și
 sfînt, și-l socotia pre el și, ascultînd pre el,
 multe făcea și cu drag asculta pre el. Și 21
 tîmplîndu-se o zi de bună vreamă, cînd
 Irod nașterilor lui făcea cină boiarilor săi
 și căpitanilor și mai marilor Galileii, Și 22
 întrînd fata Irodiadei și jucînd, și plăcînd
 lui Irod și celor ce șădea cu el, zise împăratul
 featei: „Ceare de la mine ce vei vrea, și voiu
 da“. Și să jură ei că „Au ce vei ceare de 23
 la mine da-ț-voiu ție, pînă la jumătate de
 împărăția mea“. Iară ea, ieșind, spuse 24
 mîne-sa: „Ce voiu ceare?“ Iară ea zise:
 „Capul lui Ioan Botezătorul“. Și întrînd 25
 îndată, cu grabă, la împăratul, ceru, zicînd:
 „Voiu ca să-mi dai acum, în blid, capul lui
 Ioan Botezătorul“. Și împăratul, foarte 26
 întristîndu-se, pentru jurămînturi și pentru
 ceia ce șădea cu el, nu vru să-i leapede
 cearerea. Și numaidecît trimițînd împă- 27
 ratul speculator, porunci să să aducă capul
 lui. Iară el, mergînd, tăie capul lui în 28
 temniță și-l aduse în blid și-l deade featei,
 și fata îl deade mîne-sa. Și auzind, uce- 29
 nicii lui veniră și luară trupul lui și-l puseră
 în mormînt. Atuncea să adunară apostolii 30
 la Iisus și-I spuseră Lui toate, și cîte au
 făcut, și cîte au învățat. Și zise lor: „Veniți 31
 voi înșivă deosebi, în loc pustiiu, și odihniți
 puținel“. Că era mulți carii venia și cei ce
 mergea și nice să mănînce nu avea prileju.
 Și mearseră în loc pustiiu cu corabia, sînguri. 32
 Și văzînd pre ei mergînd mulțimea și 33

CAP VII

conoscură pre El mulți și pedestri den toate orașale au alergat acolo și să apropiară pre ei și veniră la El. Și ieșind, văzu Iisus mulțime multă și Să milostivi spre ei, că era ca oile neavînd păstoriu, și începu a învăța pre ei multe. Și iată, fiind vreame multă, mergînd la El, ucenicii Lui ziseră că „Pustiiu iaste locul și iată, vreame multă. 36 Slobози pre ei, ca să meargă pren sate și în orașale demprejur să-ș cumpere lor pîini, că n-au ce mânca“. Iară El, răspunzînd, zise lor: „Dați voi lor să mănînce“. Și ziseră Lui: „Mergînd să cumpărăm de doao sute de dinari pîini și să dăm lor să mănînce?“ 38 Iară El zise lor: „Cîte pîini aveți? Meargeți și vedeți“. Iară ei, știind, ziseră: „Cinci și doi pești“. Atunci porunci lor să-i așaze pre toți mease, mease pre iarbă vearde. 40 Și șazură ceate, ceate, cîte o sută și cîte cincizeci. Și luînd ceale cinci pîini și cei doi pești, căutînd la ceriu, blagoslovi și frîse pîinile și le deade ucenicilor Lui, ca să le puie înaintea lor, și cei doi pești 42 împărți tuturor. Și mîncară toți și să săturară. Și strînsără fărîmături doao-sprăzece coșnițe pline și den pești. 44 Și era ceia ce au mîncat pîinile ca la cinci mii de oameni. Și îndată sili pre ucenicii Lui să între în corabie și să treacă înainte, în ceaea parte, în Vithsaida, pînă va slobози El mulțimea. Și slobozind pre ei, mearse 47 în munte să Să roage. Și fiind sara, era corabia în mijlocul mării și El Însuși pre uscat. Și văzu pre ei chinuindu-să cînd visliia corabia (că era vîntul împotriva lor). Și în a patra strajă a nopții veni cătră ei îmblînd pre mare și vrea să meargă pre 49 lîngă ei. Iară ei, văzîndu-L pre El îmblînd pre mare, le păru a fi o nălucă și strigară. (Că toți Îl vedea și să turburară). Și îndată grăi cu ei și zise lor: „Cutezați! 51 Eu sînt, nu vă teamereți“. Și întră la ei în corabie și încetă vîntul. Și ei mai vîrtos 52 întru eiș să înfricoșa și să mira. Că n-au priceput la pîini, că era inima lor împietrită. 53 Și trecînd, veniră la pămîntul Ghenesarethului și să deaderă la vad. Și ieșind ei den corabie, numaidecît cunoscînd pre El, 55 Alergînd tot împrejurul locului aceluia, începură în paturi a purta bolnavii, unde-L auziia că iaste. Și oriunde întra, în sate, au în cetăți, au țarini, pren tîrguri punea bolnavii și ruga pre El încai numai să să atingă de poalele veșmintelor Lui. Și cîți să atingea de El să vindeca.



i să adunară cătră El fariseii și unii den cărturari, carii viind den Ierusalim. Și văzînd pre unii den ucenicii Lui cu mînile necurate (adecă nespălate) mîncînd pîini, îi huliia. Că fariseii și toți jidovii, de nu-ș spală mînile cu pumnul, nu mănîncă, și viind den tîrg, de nu spală, nu mănîncă; și altele multe sînt carele au luat a ținea: spalarea păharălor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor. După aceeaa întrebare pre El fariseii și cărturarii: „Pentru ce ucenicii Tăi nu îmblă după rînduiala bătrînilor, ce cu mînile nespălate mănîncă pîine?“ Iară El, răspunzînd, zise lor: „Bine au prorocit Isaia de voi, fățarnicii, cum iaste scris: ‘Acest norod cu buzele Mă cinsteaște, iară inima lor departe e de la Mine’. Ce în deșărt Mă cinstesc, învățînd învățăturile poruncile oamenilor. Că, lăsînd porunca lui Dumnezău, țineți obiceiul oamenilor: spalarea urcioarelor și a păharălor și altele aseamene ca aceastea multe faceți“. Și zicea lor că „Bine, lepădați porunca lui Dumnezău, ca rînduiala voastră să păziți. Că Moisi au zis: ‘Cinsteaște pre tată-tău și pre muma ta’ și ‘Cela ce va grăi de rău pre tată sau pre mumă, cu moarte să moară’. Iară voi ziceți: ‘De ar zice omul tătîni-său sau mîni-sa: Corvan (ce iaste: Daru), ori cu carele de la mine te vei folosi’. Și nu-l mai lăsaț pre el nemică să facă tătîni-său sau mîni-sa, Călcînd cuvîntul lui Dumnezău cu rînduiala voastră care aț rînduit; și aseamene ca aceastea multe faceți“. Și chemînd toată mulțimea, grăiia lor: „Ascultaț pre Mine toț și înțeleageți. Nemică nu iaste den afara omului, întrînd într-însul, care poate pre el spurca, ce ceale ce ies dentru el, acealea sînt carele spurcă omul. De are cineva urechi de auzirea, să auză“. Și cînd întră în casă de la gloată, întreba pre El ucenicii Lui de pildă. Și zise lor: „Așa și voi neînțelegători sînteți? Nu vă priceapeț că tot cel ce den afară întră în om nu-l poate spurca pre el? Că nu întră în inema lui, ce în mațe, și la șazut iase, curățînd toate bucatele“. Și zicea că „Ce iase den om, aceeaa spurcă pre omul. Că denlăuntru, dentru inema oamenilor, ies cugetele reale, preacurviile, curviile, uciderile, Furtușagurile, lăcomiile, viclesugurile, înșălăciunea, necurăția, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia. Aceastea reale toate ies denlăuntru și spurcă pre om“. Și de acoloa sculîndu-Se, mearse în hotarale Tirului și a Sidonului și, întrînd în casă, nu vrea să-L știe nimeni,

25 și nu Să putea ascunde. Pentru că auzind
o muiare de El, carea avea o față cu duh
necurat, venind căzu la picioarele Lui.
26 (Și muiarea era elină, siriancă finică de
neam). Și rugă pre El ca să scoată dracul
27 den fata ei. Iară Iisus zise ei: „Lasă mai
nainte să să sature fiii, că nu e bine a lua
28 pîinea fiilor și a o arunca cățeilor“. Iară
ea răspunse și zise Lui: „Așa, Doamne, că
și cățeii de supt masă mănîncă den fărîmele
29 fiilor“. Și zise ei: „Pentru acest cuvînt,
30 pasă, ieșit-au dracul den fata ta“. Și
mergînd în casa ei, află dracul ieșit și fata
31 zăcînd în pat. Și iară ieșind den hotarăle
Tirului și Sidonului, veni la Marea Galileiu-
lui, pren mijlocul hotarălor a Decapoleos.
32 Și aduseră Lui un surd, grăind anevoie, și
33 rugară pre El să-Ș puie mîna pre el. Și
luînd pre el den mulțime deusebi, puse
deagetele Sale în urechile lui și, scuipînd,
34 au atinsu de limba lui. Și căutînd spre
ceriu, suspină și zise lui: „Effatha!“, ce
35 iaste: „Deșchide-te“. Și numaidecît să deș-
chiseră azurile lui și să dezlegă legătura lim-
36 bii lui și grăia direct. Și-i conteni pre ei
ca nemălui să spuie; iară cît conteniia pre
37 ei, ei mai vîrtos striga. Și mai vîrtos să
mira, zicînd: „Toate le-au făcut bine: face
și pre surzi a auzi, și muții a grăi“.

CAP VIII

1 **I**n zilele acealea, prea multă gloată
fiind și neavînd ce mîncă, chemînd
Iisus pre ucenicii Lui, zise lor:
2 „Milă Mi-e de mulțime, că, iată,
trei zile așteaptă lîngă Mine și n-au
3 ce mîncă. Și de-i voiu lăsa pre ei flămînzi
la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii den-
4 tr-înși de departe au venit“. Și răspunseră
Lui ucenicii Lui: „De unde pre aceștea va
putea cineva aicea să-i sature de pîine în
5 pustie?“ Și întreba pre ei: „Cîte pîini
6 aveț?“ Iară ei ziseră: „7“. Și porunci
mulțimei să șază pre pămînt. Și luînd
ceale 7 pîini, mulțemind, frînse și deade
ucenicilor Lui să le puie înainte; și puseră
7 înaintea mulțimei. Și avea și puține
peștișori și, blagoslovindu-i, zise să puie
8 înainte și aceia. Deci mîncară și să sātu-
rară și luară rămășițe de fărmituri 7 coșnițe.
9 Și ceia ce mîncară era ca la 4000; și-i slobozi
10 pre ei. Și numaicît întrînd în corabie cu
ucenicii Lui, veni în părțile Dalmanuthei.
11 Și ieșiră fariseii și începură a să prici cu El,
cerșind de la El sămn den ceriu, ispitind
12 pre El. Și suspinînd cu duhul Său, zise:
„Pentru ce neamul acestă caută sămn? Ade-
văr zic voao, de să va da rudei aceștia sămn“.
13 Și lășind pre ei, întrînd iară în corabie, near-

se de ceaea parte. Și uitară ucenicii Lui 14
să ia pîini și mai mult de o pîine n-avea cu
ei în corabie. Și porunciia lor, zicînd: 15
„Căutaț, vedeț de cătră aluatul fariseilor și
de aluatul lui Irod“. Și să socotiia unul 16
cu alalt, zicînd că „pîini nu avem“. Și 17
știind, Iisus zise lor: „Ce vă socotiț că pîini
nu aveț? Încă nu socotiț, nici înțelegeț?
Încă împietrită aveț inima voastră? Ochi 18
avînd nu vedeț și urechi avînd nu auziț și
nu vă aduceț aminte? Cînd am frînt ceale 19
5 pîini la ceale 5000, cîte coșuri pline de
fărmituri aț rădicat?“ Ziseră Lui: „Doao-
sprăzeace“. „Și cînd ceale șapte la cei 20
4000, cîte coșuri pline de fărîme aț luat?“
Ei ziseră: „Șapte“. Și zise lor: „Cum 21
nu priceapeț?“ Și veni în Vithsaida; și 22
adusără Lui un orb și rugară pre El ca să
atingă pre el. Și prinzînd mîna orbului, 23
îl scoase pre el afară den oraș și, scuipînd
în ochii lui, puindu-Ș mîinile pre el, întrebă
pre el de veade ceva. Și rădicîndu-ș ochii, 24
zise: „Văz pre oameni, că ca copacii îm-
blînd îi văz“. După aceaea iară puse 25
mîinile pre ochii lui și făcu iară pre el să
caute, și să îndireptă și văzu luminos pre
toți. Și trimise pre el la casa lui, zicînd: 26
„Nice în sat să întri, nice să spui cuiva în sat“.
Și ieși Iisus și ucenicii Lui în satele Chesariei 27
lui Filip; și pre cale întreba pre ucenicii Lui,
zicînd lor: „Cine Mă zic oamenii a fi?“
Iară ei răspunsără: „Ioan Botezătoriu, și 28
alții Ilie, iară alții unul den proroci“.
Și El zise lor: „Dară voi cine Mă ziceț a fi?“ 29
Și răspunzînd, Petr zise Lui: „Tu ești
Hristos“. Și certă pre ei ca să nu spuie 30
nemunui de El. Și începu a învăța pre 31
ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a păți
și a Să izgoni de bătrîni și de arhieriei și de
cărturari și a Să omorî și după trei zile a
învia. Și aiave grăia cuvîntul. Și apucînd 32
pre El Petr, începu a-L certa. Iară El, 33
întorcîndu-Se și văzînd pre ucenicii Săi,
certă pre Petr, zicînd: „Pasă denapoia Mea,
satano, că nu gîndești ceale ale lui Dumne-
zeu, ce ceale ale oamenilor“. Și chemînd 34
pre mulțime cu ucenicii Lui, zise lor:
„Cine va vrea după Mine să vie, să să lepede
de sine și să ia crucea lui și să vie după Mine.
Că cine va vrea [...] sufletul lui, pentru Mine 35
și pentru Evanghelie, acela va mîntui pre el.
Că ce va folosi omul de ar dobîndi lumea 36
toată și-ș va păgubi sufletul lui? Sau ce 37
schimbu va da omul pentru sufletul lui?
Că cine să va rușina de Mine și de cuvintele 38
Meale în ruda aceasta preacurvare și păcă-
toasă, și Fiiul Omenescu să va rușina de el
cînd va veni întru slava Tatului Său cu
îngerii cei sfinți“.


CAP IX

1 **S**i zicea lor: „Adevăr zic voao că
sînt unii, den carii stau aicea, carii
nu vor gusta moartea pînă vor ve-
dea împărăția lui Dumnezău viind
2 cu puteare“. Și după șase zile
luo Iisus pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan
și-i aduse pre ei într-un munte înalt, numai
ei de eiși, și-Ș schimbă fața înaintea lor.
3 Și veșmintele Lui fură sclipindu, albe foarte,
ca zăpada, carele nălbitori pre pămînt nu
4 poate să le nălbească. Și să arătă lor
5 Ilie cu Moisi, grăind cu Iisus. Și răspun-
zînd Petăr, zise lui Iisus: „Ravvi, bine e noao
să fim aicea; și să facem trei colibi: Ție
6 una și lui Moisi una și lui Ilie una“. Că
7 nu știi ce va grăi, că era înfricoșăț. Și
fu nuor umbrind pre ei și veni glas den
nuor, zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel
8 iubit, pre el ascultați“. Și numaidecît
căutînd împrejur, pre nimeni nu mai văzură,
9 ce numai pre Iisus Insuș cu ei. Iară pogo-
rînd ei den munte, conteni pre ei ca să nu
povestească nemănuî carele au văzut, ce
10 numai cînd Să va scula Fiiul Omenesc den
morti. Și cuvîntul ținură întru ei,
întrebîndu-să: „Ce iaste a să scula den
11 mortii?“ Și întrebără pre El, zicînd: „Dară
căci zic cărturarii că să cade Ilie să vie mai
12 nainte?“ Iară El, răspunzînd, zise lor:
„Iată, Ilie, viind mai nainte, va tocmi toate.
13 Și cumu e scris de Fiiul Omenesc ca să
pață multe și să Să defaime. Ce zic voao
că și Ilie au venit și făcură lui cîte vrură,
14 cum e scris asupra lui“. Și viind cătră
ucenici, văzu mulțime multă prejur ei și
15 cărturari întrebîndu-să cu ei. Și îndată
toată mulțimea, văzînd pre El, să spămîntă
16 și, alergînd, da mîna cu El. Și întrebă
pre cărturari: „Ce vă priciți întru voi?“
17 Și răspunzînd, unul den mulțime zise:
„Învățătoriule, aduș pre fiiul mieu la Tine,
18 avînd duh mut. Și oriunde îl apucă,
sparge pre el și spumează și scîrșneaste
dinții lui și să usucă. Și ziș ucenicilor Tăi
19 ca să-l scoață, și nu-l putură“. Iară El,
răspunzînd, zise lui: „O, rudă necredin-
cioasă, pînă cînd voiu fi la voi? Pînă cînd
voiu suferi pre voi? Aduceți-l la Mine“.
20 Și-l adusără la El. Și văzîndu-L pre El, în-
datăș duhul scutură pre el și, căzînd la
21 pămînt, tăvăliia-se aspumînd. Și întrebă
pre tatăl lui: „Cîtă vreamă iaste de cînd
s-au făcut lui aceasta?“ Iară el zise: „Den
22 copilărie. Și de multe ori pre el și în foc
l-au aruncat, și în ape, ca să-l piarză pre el.
Ce ce poți, ajută noșo, fiindu-Ți milă de noi“.
23 Iară Iisus zise lui: „De poți creade, toate să pot

celui ce creade“. Și îndată strigînd tatăl 24
copilului, cu lacrimi zicea: „Crezu, Doamne!
Ajută necredinței mele“. Deci văzînd 25
Iisus că năvăleaste mulțimea, certă pre
duhul cel necurat, zicînd lui: „Duh mut și
surd, Eu ție poruncesc: Ieși dentr-însul și
de-acum să nu mai întri într-însul!“ Și 26
strigînd și mult scuturînd pre el, ieși; și fu
ca un mort, cît mulțimea zicea că au murit.
Iară Iisus, prinzîndu-l de mîna, ridică pre 27
el, și să sculă. Și întrînd El în casă, uce-
nicii Lui întrebără pre El de eiș: „Căci noi
nu-l putum scoate pre el?“ Și zise lor: 28
„Acest fealiu cu nemică nu poate să iasă,
fără numai cu rugăciune și cu post“. Și 30
de acolea ieșînd, împreună mergea pren
Galilea, și nu vrea să-L știe nimeni. Că 31
învăța pre ucenicii Săi și zicea lor că Fiiul
Omenesc Să va da în mînile oamenilor
și-L vor omorî pre El și, omorîndu-L, a treia
zi va învie. Iară ei nu înțeleaseră cuvîntul 32
și să temea a întreba pre El. Și veni în 33
Capernaum. Și fiind în casă, întrebă pre ei:
„De ce vă prigoniiți pre cale?“ Iară ei 34
tăcură, că să prigonise pre cale unul cu alt,
cine are fi mai mare întru ei. Și șăzînd, 35
chemă pre cei 12 și zise lor: „Cela ce vrea
să fie cel dentfiu, fi-va mai apoi de toți și
tuturor slugă“. Și luînd un copil, puse 36
pre el în mijlocul lor și, luîndu-l în brațe,
zise lor: „Oricine va priimi pre unul den 37
cești copii în numele Mieu, pre Mine prii-
measte; și cine priimeaste pre Mine, nu
priimeaste pre Mine, ce pre Cela ce M-au
trimis pre Mine“. Iară Ioan răspunse Lui, 38
zicînd: „Învățătoriule, văzut-am pre oare-
cine întru numele Tău scoțînd dracii, carele
nu vine după noi, și l-am contenit pre el,
pentru că nu vine după noi“. Iară Iisus zise: 39
„Nu-l opriți pre el, că nimeni nu iaste care
va face puteare în numele Mieu și să poată
curund rău grăi de Mine. Că oricine nu iaste 40
împotriva voastră, pentru voi iaste. Că 41
vericine va da voao un păhar de apă în nume-
le Mieu, căci ai lui Hristos sînteți, adevăr
grăiesc voao, nicum nu va piarde plata lui.
Și vericine va sminti pre unul de acești 42
mici, carii cred întru Mine, mai bine iaste
lui de va zăcea piatră de moară prejur gru-
mazii lui și să va arunca în mare. Și de 43
te sminteaste mîna ta, taie-o, mai bine e ție
ciung în viață să întri, decît, doao mîni
avînd, să întri în gheena, în focul cel nestins,
Unde viarmele lor nu moare și focul nu se 44
stinge. Și de te va sminti piciorul tău, 45
taie pre el, mai bine iaste ție în viață să întri
șchiop, decît, doao picioare avînd, să te bagi
în gheenă, în focul nestins, Unde viarmele 46
lor nu moare și focul nu se stinge. Și 47
de te sminteaste ochiul tău, scoate-l, mai

bine iaste ție cu un ochiu să întri întru împărăția lui Dumnezeu, decît, doi ochi avînd, 48 să te bagi în focul gheenei, Unde viaramele 49 lor nu moare și focul nu se stinge. Că tot cu foc să va săra, și toată jîrtva cu sare 50 să va săra. Bună e sarea; iară sarea de să va face nesărată, cu ce o veți îndulci? Aveți întru voi sare și vă veți împăca unii cu alalți“.

CAP X

1  i de acolo sculîndu-Se, veni în hotărâre Iudeii, de ceaea parte de Iordan, și să adună iară la El mulțime și, cum avea obiceiul, iară-i învăța 2 pre ei. Și apropiindu-se fariseii, întrebă pre El: „Oare cade-se bărbatului a-ș lăsa muiarea?“; ispitindu-L pre El. 3 Iară El, răspunzînd, zise lor: „Ce au poruncit 4 voao Moisi?“ Iară ei ziseră: „Moisi au rînduit să-i scrie carte de despărțire și să o 5 lase“. Și răspunzînd, Iisus zise lor: „Cătră năsilnicia inemii voastre au scris voao porunca aceasta. Iară den ceputul zidirei, 6 bărbat și muiarea i-au făcut Dumnezeu pre ei. Dirept aceaea va lăsa omul pre tată- 7 său și pre mamă-sa și să va lipi cătră muiarea lui. Și vor fi amîndoi un trup, cît 8 de-acii nu mai sînt doi, ce un trup. Deci care au împreunat Dumnezeu, omul să nu 9 despartă“. Și în casă iară întrebă ucenicii Lui pre El de acela lucru. [Și El zise:] 10 „Și vericine-ș va lăsa muiarea lui și va lua 11 alta, preacurveaște spre ea. Și muiarea, de-ș va lăsa bărbatul ei și să va mărta după 12 altul, preacurveaște“. Și aduseră Lui copii, ca să Să atingă de ei, iară ucenicii 13 certa pre ceia ce-i aducea. Carea văzînd Iisus, nu-I păru bine și zise lor: „Lăsaț copiii să vie la Mine și nu oprireț pre ei, că unora 14 ca acestora iaste împărăția lui Dumnezeu. 15 Adevăr grăiescu voao, vericine nu va priimi împărăția lui Dumnezeu ca copilul, nu va 16 intra întru ea“. Și, luîndu-i în brațe, 17 puse-Ș mîinile pre ei și-i blagoslovi. Și ieșind El în cale, alergă oarecine și, îngenunchind înaintea-I, întrebă pre El: „Învățătoriule 18 bune, ce voi face ca să moștenescu viața veacilor?“ Iară Iisus zise lui: „Ce-M zici 19 bun? Nimeni nu iaste bun fără numai unul Dumnezeu. Știi poruncile: nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi 20 strîmbu, nu păgubi, cinsteaște pre tatăl tău și pre mamă-ta“. Iară el, răspunzînd, zise Lui: „Învățătoriule, aceastea toate le-am păzit den tinerețele meale“. 21 Iară Iisus, căutînd spre el, îl îndrăgi și-i zise lui: „Încă una-ț lipseaște: pasă, cîte ai vinde și dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu; și vino de umblă după Mine, 22 luîndu-ț crucea“. Iară el, întristîndu-se

pentru cuvînt, să duse mîhnit, că avea 23 avuție multă. Și căutînd Iisus împrejur, zise ucenicilor Lui: „Cum anevoie ceia ce au 24 avuțiile întru împărăția lui Dumnezeu vor intra!“ Iară ucenicii să mira de cuvintele Lui. Iară Iisus, răspunzînd, iară zise lor: 25 „Fiilor, cum anevoie iaste celor ce nădejuiesc pre avuții a intra întru împărăția lui Dumnezeu: Mai lesne iaste cămilei pre 26 urechile acului a treace, decît bogatului întru împărăția lui Dumnezeu să între“. Iară ei mai mult să mirară, zicînd întru eiș: 27 „Cine poate să să spăsească?“ Iară Iisus, căutînd spre ei, zise: „La oameni fără puțință e, iară nu la Dumnezeu, că toate să 28 pot lîngă Dumnezeu“. Și începu Petăr a zice Lui: „Iată, noi am lăsat toate și am 29 venit după Tine“. Și răspunzînd, Iisus zise: „Adevăr grăiescu voao, nimeni nu iaste 30 carele ș-au lăsat casa, sau frații, sau surorile, sau tată, au muma, au muiarea, sau feciorii, au moșii pentru Mine și pentru Evanghelie, De nu va lua cu o sută de părți mai mult 31 acum, în vremea aceasta, case și frați și surori și mume și feciori și moșii cu goniri, și în veacul cel viitoriu viața veacinică. Că mulți vor fi cei dentiu apoi și cei de 32 apoi întiu“. Și era pre cale, suindu-se în Ierusalim, și Iisus era mergînd înaintea-le. Și 33 să spămîntară și mergînd după El să temea. Și luînd iară pre cei 12, începu lor a spune 34 ceale ce era Lui să să întimple, Că, „Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omenesc 35 da-Să-va arhiereilor și cărturarilor; și-L vor judeca pre El spre moarte și vor da pre El limbilor. Și vor batjocuri pre El și-L vor 36 bate pre El și-L vor scuipi pre El și-L vor omorî pre El și a treia zi va învia“. Și 37 veniră cătră El Iacov și Ioan, feciorii lui Zevedeu, zicînd: „Învățătoriule, vom ca verice vom ceare să faci noao“. Iară El 38 zise lor: „Ce veț să vă fac voao?“ Iară ei ziseră Lui: „Dă-ne noao ca să șădem unul 39 de-a dreapta Ta, altul de-a stînga Ta, întru slava Ta“. Iară Iisus zise lor: „Nu știț ce 40 ceareț! Putea-veț bea păharul care Eu beau și cu botezul care Eu Mă botez să vă botezați?“ Iară ei ziseră Lui: „Putea-vom“. 41 Iară Iisus zise lor: „Păharul care Eu voi bea bea-l-veț, și cu botezul care Eu Mă voi boteza boteza-vă-veț. Iară a ședea de-a 42 dreapta Mea și de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce celora ce s-au gătit“. Și 43 auzind cei zeace, începură a să mînia pre Iacov și pre Ioan. Iară Iisus, chemînd 44 pre ei, zise lor: „Știț că cei ce li să pare a birui pre limbi domnesc pre ei și mai-marii lor stăpînesc pre ei. Iară întru voi nu va 45 fi așa, ce cine va vrea să fie mare întru voi, să fie slugă voao. Și ceta ce va vrea să fie voao întiu, fi-va slugă tuturor. Că și Fiul Omenesc n-au venit să I să slujască, ce

să slujască și să dea sufletul Lui răscumpă-
 rare pentru mulți“. Și veniră în Erihon.
 Și ieșind El den Erihon și ucenicii Lui și
 mulțime multă, Vartimeiu orbul, fiul lui
 Timeiu, șădea lângă cale, cerșind. Și
 auzind că iaste Iisus Nazarineanul, începu a
 striga și a zice: „Fiul lui David, Iisuse, milu-
 iaște-mă!“ Și certa pre el mulți ca să tacă,
 iară el cu mult mai virtos striga: „Fiul lui
 David, miluiaște-mă!“ Și stînd Iisus,
 zise să-l cheame. Și chemară pre orbul, zi-
 cînd lui: „Cutează, scoală, că te cheamă“.
 Iară el, lepădînd veșmîntul său, să sculă de
 veni la Iisus. Și răspunzînd, zise Iisus lui:
 „Ce vei să-ț fac ție?“ Iară orbul zise Lui:
 „Învățatoriule, ca să văz“. Iară Iisus zise
 lui: „Pasă, credința ta te vindecă“. Și atun-
 ceaș văzu și mergea după Iisus pre cale.

CAP XI

1 **S**i cînd să apropiară cătră Ierusalim,
 la Vithfaghi și Vithania, cătră
 2 Muntele Maslinilor, trimise doi den
 ucenicii Lui. Și zise lor: „Meargeț
 în cel sat ce e în preajma voastră și,
 îndată întrînd într-însul, afla-veț un mînz
 legat, pre carele nimeni den oameni n-au
 3 șăzut. Dezlegîndu-l pre el, aduceți-l. Și
 de ar zice voao cineva: ‘Ce faceț aceasta?’,
 ziceț că Domnului trebuiaște și numaidecît
 4 îl va trimite acicea“. Deci mearseră și
 aflară mînzul, legat lângă ușă, afară la răs-
 pîntia drumului, și-l dezlegară pre el.
 5 Și unii den carii sta acoloa ziseră lor: „Ce
 6 faceț de dezlegaț mînzul?“ Iară ei ziseră
 lor cum le poruncise Iisus, și-i lăsară pre ei.
 7 Și aduseră mînzul la Iisus și puseră pre el
 8 veșmintele lor și șăzu pre el. Iară mulți
 așternură veșmintele lor pre cale, iară alții
 tăia stîlpări den copaci și le așternea pre
 9 cale. Și cei ce mergea înainte și cei den-
 dărăt striga, grăind: „Osanna! Blagoslovit
 10 Cel ce vine întru numele Domnului! Blago-
 slovită împărăția carea vine întru numele
 Domnului părintelui nostru David! Osanna
 11 întru înălțime!“ Și întră în Ierusalim
 Iisus și în besearică și, căutînd împrejur
 toate, fiind ceasul de sară, ieși în Vithania
 12 cu cei doisprăzeace. Și a doao zi, ieșind
 13 ei den Vithania, flămînzi. Și văzînd un
 smochin de departe avînd frunze, veni să
 vază, cîndai va afla ceva într-însul; și deaca
 veni la el, nemica nu află, fără numai frun-
 zele, că nu era încă vreamea smochinelor.
 14 Și, răspunzînd, Iisus zise lui: „De acum
 niceodinioară nimeni den tine rod să nu
 mănînce în veac“. Și auziia ucenicii Lui.
 15 Și veniră iară în Ierusalim. Și întrînd Iisus
 în besearică, începu a scoate pre cei ce
 vindea și cumpăra în besearică, și me-
 sele schimbătorilor și scaunile celor ce
 16 vindea porumbi le răsturnă. Și nu
 lăsa pre nimeni să poarte vas pren be-

searică. Și învăța, zicînd lor: „Au nu iaste
 scris că casa Mea casă de rugăciune să va
 chema, la toate limbile? Iară voi făcut-aț pre
 ea peșteră tîlharilor“. Și auziră cărturarii
 18 și mai-marii popilor. Și căuta cum L-ar
 piarde pre El, că să temea de El, căci toată
 mulțimea să mira de învățătura Lui.
 Iară cînd fu sară, ieși Iisus afară den oraș.
 19 Și dimineața trecînd, văzură smochinul
 20 uscat den rădăcină. Atuncea, aducîndu-ș
 21 aminte, Petăr zise Lui: „Ravvi, iată, smochi-
 nul pre carele blestemași secă“. Și,
 22 răspunzînd, Iisus zise lor: „Aveți credința
 lui Dumnezeu. Că adevăr grăiescu voao,
 23 că cine ar zice muntelui acestuia: Rădică-te
 și te aruncă în mare, și nu să va îndoi întru
 inima sa, ce să crează că cealea ce va zice vor
 fi, fi-va lui au ce va zice. Dirept aceasta
 24 zic voao: Toate cîte veți ceare, rugîndu-vă,
 să creadeți că veți lua și vor fi voao. Și
 25 cînd stați a vă ruga, iertați asupra cuiva
 verice aveți, ca și Tatăl vostru Cel den
 ceriuri să iarte voao greșalele voastre.
 Iară de nu veți ierta voi, nice Tatăl vostru
 26 Cel den ceriuri va ierta voao greșalele
 voastre“. Și veniră iară în Ierusalim. Și,
 27 în besearică împlînd El, veniră la El mai-
 marii popilor și cărturarii și bătrînii. Și
 28 zisără Lui: „Cu ce puteare faci aceste?
 Și cine Ț-au dat Ție această puteare ca să
 faci aceste?“ Iară Iisus, răspunzînd,
 29 zise lor: „Întreba-voiu și Eu pre voi un
 cuvînt; și-M răspundeți Mie, și Eu voiu
 spune voao cu ce puteare facu aceste:
 Botezul lui Ioan den ceriu era, au de la
 30 oameni? Răspundeți-Mi!“ Și cugetară
 31 întru sine, grăind: „De vom zice: ‘Den ceriu’,
 va zice: ‘Direp ce dară n-ați crezut lui?’
 Ce de vom zice: ‘De la oameni’“, să temea
 32 de norod, că toți-l avea pre Ioan că adevă-
 rat proroc era. Și, răspunzînd, zisără lui
 33 Iisus: „Nu știm“. Și Iisus, răspunzînd, zise
 lor: „Nici Eu voiu spune voao cu ce puteare
 fac aceste“.

CAP XII

1 **S**i începu lor în pilde a zice: „Un
 om sădi vie, și împrejur o îngradi,
 și săpă teasc, și zidi turn, și o
 deade lucrătorilor, și să duse
 2 departe. Și trimise la viari slugă
 la vreame, ca să ia de la viari den roada viei.
 Iară ei, prinzînd pri el, îl bătură și-l tri-
 3 miseră deșărt. Și iară trimise cătră ei
 4 altă slugă; și pre acela, ucigîndu-l cu pietri,
 îi sparseră capul și-l trimiseră batjucorit.
 Și iară pre altul trimise, și pre acela omo-
 5 rîră; și pre alții mulți, pre unii bătîndu-i,
 iară pre alții omorînd. Deci încă un fiuu
 6 avînd iubit al său, trimise și pre acela cătră
 ei, pe urmă zicînd că ‘Să vor rușina de fiul
 meu’. Iară viarii ziseră întru sine că
 7 ‘Acesta iaste moșteanul, veniți să o-

morim pre el și a noastră va fi moșia'.
 8 Și prinzindu-l pre el, omorîră-l și-llepădară
 9 afară den vie. Ce dară va face domnul
 vici? Veni-va și va piarde pre lucrători și va
 10 da via altora. Nici scrisoarea aceasta ați
 cetit: 'Piatra carea o lepădară ziditorii,
 11 aceea fu în capul unghiului?' De la Dom-
 nul fu aceasta și iaste minunată în ochii
 12 noști. Și căuta pre El să-L prinză, ce
 să temură de mulțime, că conoscură că
 spre ei zice acea pildă. Și lăsindu-L pre El,
 13 să duseră. Și trimiseră la El unii den
 farisei și den irodiani, ca să-L prinză cu
 14 cuvîntul. Iară ei, deaca veniră, ziseră Lui:
 „Învățătoriule, știmu-Te că adevărat ești și
 nu grijăști de nemică, că nu cauți în fața
 oamenilor, ce în dreptate calea lui Dumne-
 zău înveți. Cade-se a da dajde împăratului au
 15 ba? Da-vom au nu vom da?“ Iară El,
 știind fățaria lor, zise lor: „Ce Mă ispitîți?
 16 Aduceți-M un ban să văzu“. Iară ei
 aduseră. Și zise lor: „Al cui chip iaste acesta
 și scriptura?“ Iară ei ziseră Lui: „A lui che-
 sariu“. Și, răspunzînd, Iisus zise lor:
 17 „Daț ce e a lui chesariu lui chesariu, și ale
 lui Dumnezău lui Dumnezău“. Și să mirară
 18 de El. Și veniră saducheii la El, carii zic
 înviere să nu fie, și întrebără pre El, zicînd:
 19 „Învățătoriule, Moisi au scris noao că de
 va muri cuiva fratele și-i va rămînea muiarea
 și feciori nu va lăsa, ca să ia fratele său
 muiarea lui și să rîdice sămînta fratelui său.
 20 Șapte frați era. Și cel dentîiu luo muiare
 21 și, murind, nu lăsă sămîntă. Și al doilea
 luo pre ea, și muri, și nici acela nu lăsă
 22 sămîntă. Și al treilea iară așa. Și o'luară
 pre ea cîte șapte și nu lăsară sămîntă. Mai
 23 apoi de toți muri și muiarea. Dară la
 înviere, cînd vor învie, a căruia den ei va fi
 muiarea? Că cîte șapte au avut pre ea muiare“.
 24 Și răspunzînd, Iisus zise lor: „Au nu pentru
 aceeaa vă rătăciți, că neștiind scripturile,
 25 nice putearea lui Dumnezău? Că, după
 ce vor învie den morți, nici să vor însura,
 nici să vor mărita, ce sînt ca îngerii carii sînt
 26 în ceriuri. Iară de morți, că vor învia, au
 n-ați cetit în cartea lui Moisi cumu-i grăi lui
 Dumnezău den rug, zicînd: 'Eu-s Dumnezăul
 lui Avraam și Dumnezăul lui Isaac și Dumne-
 zăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău
 27 morților, ce al viilor. Dară voi mult rătăciți!“
 28 Și apropiindu-se unul den cărturari, auzind
 pre ei prigonindu-se, văzînd că celora bine
 le-au răspuns, întrebă pre El: „Carea iaste po-
 29 runcă mai întîiu de toate?“ Iară Iisus răs-
 punse lui că mai întîiu de toate poruncile:
 „Auzi, Israile, Domnul Dumnezăul nostru
 30 Domnul unul iaste, Și să iubești pre Domnul
 Dumnezăul tău den toată inima ta și den tot
 sufletul tău și den tot cugetul tău și den toa-

tă tăria ta. Aceasta e porunca dentîiu. Și 31
 a doua aseamenea ei: Să iubești pre vecinul
 tău ca pre tine. Mai mare de acestea altă
 poruncă nu iaste“. Atunci zise Lui cărtu- 32
 rariul: „Bine, Învățătoriule. Pre adevărat
 grăiș că unul iaste Dumnezău și nu iaste
 altul fără El. Și a iubi pre El den toată 33
 inema și den tot înțelesul și den tot sufletul
 și den toată tăria și a iubi pre vecinul ca
 pre sine mai mult iaste decît toate arderile-
 de-tot și jîrtvele“. Și văzînd pre el Iisus 34
 că cu înțelepciune răspunse, zise lui: „Nu
 ești departe de împărăția lui Dumnezău“.
 Și nimeni nu mai îndrăzniia să-L întreabe
 pre El. Și răspunzînd, Iisus zicea, învâ- 35
 țînd în besearică: „Cum zic cărturarii că
 Hristos iaste fiul lui David? Că însuși 36
 David zis-au în Duhul Sfînt: 'Zice Domnul
 Domnului meu: Șăzi de-a dreapta Mea,
 pînă cînd voiu pune pizmașii Tăi scaun supt
 picioarele Tale'. Insuși dară David îi zice 37
 Lui Domnu; și de unde lui fecior iaste?“ Și
 cea multă gloată asculta pre El cu dulceață.
 Și zicea lor întru învățatura Lui: „Socotiți- 38
 vă de cărturarii carii le place a îmbla în
 podoabe și închinăciune în tîrguri, Și 39
 șăderile întîiu în săboară și șăderi mai
 înainte la ospețe, Carii înghit casele 40
 văduvelor și cu prilej îndelung rugăciune
 făcînd; aceeaa vor lua mai grea judecată“.
 Și șăzînd Iisus drept visterie, priviia cum 41
 aruncă mulțimea bani în vistiriu. Și mulți
 bogați arunca mult. Și viind o văduo 42
 săracă, aruncă doi fileari, ce iaste un con-
 drant. Și chemînd pre ucenicii Lui, zise 43
 lor: „Adevăr zic voao că aceasta văduo
 săracă mai mult aruncă decît toți cei ce
 aruncară în sicriiu. Că toți den priso- 44
 seala lor au aruncat, iară aceasta, den
 lipsa ei, tot cît au avut au aruncat,
 toată avuția ei“.

CAP XIII



i ieșînd El den besearică, zise Lui 1
 unul den ucenicii Săi: „Învăță-
 2 toriule, vezi ce fealiuri de pietri-s și
 ce fealiuri de zidiri!“ Și Iisus,
 3 răspunzînd, zise lui: „Vezi aceasta
 zidire mare? Nu să va lăsa piatră pre piatră
 care să nu să răsipească“. Și șăzînd El 3
 în Muntele Maslinilor, împotriva besearicii,
 întrebără pre El, de Eluș, Petăr și Iacov și
 Ioan și Andrei: „Spune noao cînd vor fi 4
 acestea? Și ce e sâmnul cînd să vor sfîrși
 5 acestea toate?“ Iară Iisus, răspunzînd
 lor, începu a zice: „Căutaț nimeni pre voi
 să nu vă înșale. Că mulți vor veni în 6
 numele Mieiu, zicînd că Eu sînt, și pre
 mulți vor amăgi. Iară cînd veț auzi 7
 oști și vești de oști, nu vă turburareț,
 că să cade să fie acestea, ce încă 8
 nu va fi sfîrșitul. Că să va rădi-

ca limbă pre limbă și împărăție pre împărăție și vor fi cutremuri pre-allocuri și vor fi foameț și turburări — începăturile durorilor acesteia. Ce vă păziț voi înșivă, că vor da pre voi în sfaturi și pre la săboară bătut veț fi și înaintea dregătorilor și împăraților veț sta, pentru Mine, întru mărturie lor. Și la toate limbile trebuiaște mai nainte să să propoveduiască Evangelhia. Iară cînd vă vor duce pre voi dîndu-vă, nu vă grijireț mai nainte ce veț grăi, nici vă învățareț, ce care să va da voao într-acel ceas aceea graiț. Că nu veț fi voi ceia ce grăiți, cē Duhul Sfint. Și va da frate pre frate spre moarte și tată pre fecior și să vor scula feciorii pre părinți și-i vor omorî pre ei. Și veț fi urîț de toți pentru numele Mieui; iară cela ce va răbda pînă în sfîrșit, acela să va mîntui. Iară cînd veț vedea uriciunea pustiirei, carea e zisă de Daniil prorocul, sfînd unde nu se cade (cela ce va ceti să înțeleagă), atuncea carii vor fi în Iudea să fugă la munți. Și cela ce va fi în pod să nu să pogoară în casă, nici să între să ia ceva den casa lui. Și cel den cîmpu fiind să nu să întoarcă înapoi să ia veșmîntul lui. Iară vai de ceale ce vor avea în pîntece și de aplecătoare în zilele acealea! Ce vă rugați să nu fie fuga voastră iarna. Că vor fi zilele acealea necaz ca carele n-au fost den ceputul zidirei, carea au zidit Dumnezău, pînă acum și nici va mai fi. Și de n-ar fi scurtat Dumnezău zilele acealea, nu s-ar hi mîntuit tot trupul, ce pentru cei aleș, carii au ales, au ciuntit zilele acealea. Și atuncea de ar zice voao cineva: Iată, acicea e Hristos, sau iată colo, nu creadereț. Că să vor scula hristoși mincinoș și proroci mincinoș și vor da seamne și minuni, ca să înșale și pre cei aleș, de-ar putea. Iară voi vă păziț. Iată, mai nainte vă spuș voao toate. Ce în zilele acealea, după strînsoarea aceea, soarele să va întuneca și luna nu va da lumina ei. Și stealele ceriului cădea-vor și puterile ceale den ceriuri să vor clăti. Și atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc viind în nori, cu putere multă și slavă. Și atunci va trimite îngerii Săi și va aduna pre cei aleș ai Săi den ceale patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea ceriului. Dară de la smochin învățați pilda: cînd va fi stîlparea lui moale și înfrunzeaște, să știț că aproape iaste vara. Așa și voi, cînd veț vedea acesteia făcîndu-se, să știț că aproape iaste, la uși. Adevăr grăiesc voao că nu va trece ruda aceasta pînă nu vor fi acesteia toate. Ceriul și pămîntul va trece, iară cuvintele Meale nu vor trece. Iară de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe, nice

îngerii carii sînt în ceriu, nici Fiiul, fără numai Tatăl. Vedet, prevegheaț și vă rugaț, că nu știț cînd va fi vreamea. Ca un om ce să duce departe lăsîndu-ș casa lui, și dînd slugilor lui putearea și fieștecăruia lucrul lui, și portariului porunci să preveghe. Dirept aceea prevegheați (că nu știț cînd va veni domnul casei: sara, au la miazănoapte, au la cîntatul cocoșilor, au demineață), Să nu cumva, viind fără veaste, să afle pre voi dormind. Iară cealea ce zic voao, tuturor zic: Prevegheați!“

CAP XIV



ra Paștile și Azimele după doao zile. Și căuta mai-marii popilor și cărturarii cum pre El, cu înșălăciune prinzîndu-L, să-L omoară. Și zicea: „Nu în praznic, ca să nu fie gilceavă norodului“. Și fiind El în Vithania, în casa lui Simon Stricatul, șazănd El, veni o muiare avînd un vas de mir de nard de credință, de mult preț, și, sfărmînd vasul, vărsă pre capul Lui. Și era oarecarii de le părea rău întru sine și zicea: „Dirept ce fu această pagubă a mirului? Că s-ar fi putut vinde acesta în mai mult de 300 de dinari și să să dea săracilor“. Și împuta ei. Iară Iisus zise: „Dați-i pace. Ce o supărați pre ea? Bun lucru făcu cu Mine. Că în toată vreamea săracii aveți cu voi și, cînd veți vrea, puteți face lor bine, iară pre Mine nu Mă aveți pururea. Aceasta ce au avut, au făcut: apucă înainte să ungă trupul Mieui, spre îngropare. Adevăr grăiescu voao, oriunde să va propovedui Evangelhia, aceasta, în toată lumea, și ce au făcut aceasta, zice-să-va, întru pomenirea ei“. Și Iuda Iscariotis, unul den cei doisprăzece, mearse cătră mai-marii popilor, ca să-L vînză pre El lor. Iară ei, auzind, să bucurară și făgăduiră lui să-i dea arginți. Și căuta cum cu prileju să-L vînză. Și în ziua dentii a Azimelor, cînd jîrtvia Paștile, zisără Lui ucenicii: „Unde vei să meargem să gătim, să mănînci Paștile?“ Și trimise doi den ucenicii Lui și zise lor: „Meargeți în oraș și va timpina pre voi un om, purtînd un vas cu apă; meargeți după el. Și oriunde va întra, ziceți stăpînului casii că Dascălul zice: ‘Unde iaste sălașul unde voiu mînca Paștile cu ucenicii Mieui?’ Și acela voao va arăta un cerdac mare așternut, gătit. Acolo gătiți noao“. Și mearșără ucenicii Lui și veniră în cetate și aflară așa cum zisease lor și gătiră Paștile. Și sara fiind, veni cu cei doisprăzece. Deci șazănd ei și mîncînd, zise Iisus: „Adevăr grăiescu voao că unul den voi Mă va vinde, cel ce mănîncă cu Mine“. Iară ei înce-

pură a să întrista și a zice Lui, unul cite unul: „Să nu fiu eu?“ Și altul: „Să nu fiu eu?“ Iară El, răspunzînd, zise lor: „Unul den doisprăzeace, carele întinge cu Mine în blid. Ce Fiiul Omenescu va merge cumu e scris pentru El; ce vai omului aceluia de carele Fiiul Omenescu Să va vinde. Mai bine au vrut fi lui să nu fie născut acela.“

22 Și mîncînd ei, luînd Iisus pîine, blagoslovînd, frînse și deade lor și zise: „Luați, mîncăți, acesta e trupul Mieu“. Și luînd păharul, dînd har, deade lor și băură dentr-însul toți.

24 Și zise lor: „Acesta-i sîngele Mieu, cel al legii ceii noao, carele pentru mulți să varsă. Adevăr zic voao că de acum nu voi bea den rodul viții pînă în ziua aceeaa cîndu-l voi bea nou întru împărăția lui Dumnezău“.

26 Și lăudînd, ieșiră în Muntele Maslinilor. Și zise Iisus lor că „Toți vă veți sminti în Mine, în noaptea aceasta, că scris iaste: ‘Bate-voiu păstoriul, și să vor răsipi oile’.

28 Ce după ce voi învia, voi merge mai nainte de voi în Galilea“. Iară Petăr zise Lui: „De s-ar și toți sminti, iară eu nu“.

30 Atuncea zise lui Iisus: „Adevăr zic ție că astăzi, în noaptea aceasta, mai nainte pînă nu va cînta cocoșul de doao ori, de trei ori te vei lepăda de Mine“. Iară el mai vîrtos zicea: „De mi-ar fi și a muri cu Tine, nicum nu mă voi lepăda de Tine“. Așijderea și toți zicea. Și veniră în locul ce să cheamă Ghethsimani, și zise ucenicilor Săi: „Șadeți aicea pînă Mă voi ruga“. Și luu pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan cu El și începu a Să spămînta și a Să îngrija.

34 Și zise lor: „Întristatu e sufletul Mieu pînă la moarte. Rămîneți aicea și privegheați“. Și mergînd înainte puținel, căzu la pămînt și Să rugă ca, de are fi cu puțință, să treacă de la El ceasul. Și zicea: „Avva, Părinte, toate să pot Ție, treci de la Mine păharul acesta. Ce nu ce voi eu, ce ce Tu“. Și veni și află pre ei dormind. Și zise lui Petăr: „Simone, dormi? Nu putuș un ceas priveghea? Privegheați și vă rugați, să nu intrați în bîntuială, că duhul iaste pohtitoriu, iară trupul e slabu“. Și iarăș mearsă de Să ruga, acelaș cuvînt zicînd. Și întorcîndu-Se, află pre ei iarăș dormind (că era ochii lor îngreuiat), și nu știa ce vor răspunde Lui. Și veni a treia oară și zise lor: „Dormiț de acum și odihniț. Destul! Veni ceasul. Iată, Să dă Fiiul Omenesc în mînila păcătoșilor. Sculaț să mergem. Iată, cela ce M-au vîndut s-au apropiat“. Și îndată, încă grăind El, veni Iuda, unul den cei doisprăzeace, și cu el mulțime multă cu sabii și leamne, de la arhierei și cărturari și bătrîni. Și dedeade cela ce-L vînduse pre El sămn lor, zicînd: „Pre Carele

voiu săruta, Acela iaste. Prindeț pre El și-L duceț cu pază“. Și viind numaicît, să apropie la El, zise Lui: „Ravvi, Ravvi!“ Și-L sărută pre El. Iară ei puseră mînila lor pre El și-L prinseră. Iară unul den ceia ce sta scoase sabia, lovi pre sluga arhiereului și-i tăie lui ureachea. Și răspunzînd, Iisus zise lor: „Ca la un tîlhariu ați ieșit cu sabii și leamne, să Mă prindeți. În toate zilele am fost cătră voi în beserecă, învățînd, și nu Mă prinset. Ce ca să să împle scripturile“. Și lăsîndu-L pre El, toți fugiră. Iară un voinic tînr mergea după El, învăluit fiind cu un cearșaf, peste pialea goală, și-l prinseră pre el tinerii. Iară el, lăsînd cearșaful, gol fugi de la ei. Și duseră pre Iisus la arhiereu și să adunară la el toți mai-marii popilor și bătrîni și cărturarii. Iară Petăr pre departe mergea după El, pînă înlăuntru, la curtea arhiereului, și era șezînd împreună cu slugile și încălzîndu-se la foc. Iară mai-marii popilor și tot sfatul căuta spre Iisus mărturie ca să-L omoară pre El, și nu afla. Că mulți mărturisiia spre El strîmbu și nu să tocmia mărturiile. Atunci unii, sculîndu-se, mărturisiia strîmbu asupra Lui, zicînd Că „Noi am auzit pre El zicînd că ‘Eu voi surpa besereca aceasta cea făcută cu mîna și în trei zile altă, nefăcută cu mîna, voi zidi’“. Și nici așa nu era aseamene mărturia lor. Și, sculîndu-se popa cel mare în mijloc, întrebă pre Iisus, zicînd: „Nu răspunzi nemică ce aceștea mărturisescu asupra Ta?“ Iară El tăcea și nemica nu răspundea. Și iară-L întrebă pre El arhiereul și zise Lui: „Tu ești Hristos, Fiiul Celui blagoslovit?“ Iară Iisus zise: „Eu sînt și veț vedea pre Fiiul Omenesc șazînd de-a dreapta puterii și viind asupra norilor ceriului“. Iară arhiereul, rupîndu-ș veșmintele sale, zise: „Ce ne mai trebuiaște noao mărturie? Auzit-aț hulele; ce vă pare voao?“ Iară ei toți judecară pre El a fi vinovat morții. Și începură unii a scuipi pre El și a acoperi fața Lui și a-L bate preste obraz pre El și a zice Lui: „Proceaste!“ Și slugile Îl bătea cu palmele preste obraz. Și fiind Petăr în curte jos, veni una den slujnicele arhiereului. Și văzînd pre Petăr încălzîndu-se, căutînd spre el, zise: „Și tu cu Nazarineanul Iisus erai“. Iară el să lepădă, zicînd: „Nu știu, nici știu ce grăiești tu“. Și ieși afară înaintea curții; și cucoșul cîntă. Și slujnica, văzînd pre el, iară începu a zice celorla ce sta acoloa că „Acesta dentr-îșșii iaste“. Iară el iară să lepădă. Și preste puținel iară cei ce sta ziseră lui Petăr: „Adevăr den ei ești, că galilean ești și graiul

71 tău seamănă“. Iară el începu a să blăstă-
ma și a să jura că, „Nu știu pre omul acela
72 carele ziceț“. Și a doao oară cîntă cuco-
șul. Și-ș aduse aminte Petăr de cuvîntul
carele-i zisease lui Iisus, că, „Mai nainte de
ce va cînta cocoșul de doao ori, de trei ori
te vei lepăda de Mine“. Și începînd plîngea.

CAP XV

1 **S**i dimeneața, numaidecît sfat făcînd
mai-marii popilor cu bătrînii și
cărturarii și cu tot sfatul, legînd
pre Iisus, duseră-L și-L deaderă lui
2 Pilat. Și întrebă pre El Pilat:
„Tu ești împăratul jidovilor?“ Iară El,
3 răspunzînd, zise lui: „Tu zici“. Și-L pîrîia pre
4 El mult mai-marii popilor. Iară Pilat iarăș
întrebă pre El, zicînd: „Nu răspunzi nemică?
5 Vezi cîte mărturisesc asupra Ta“. Iară
6 Iisus de-acii nemică nu răspunse, cît să
7 mira Pilat. Iară la praznic sloboziia lor
8 cîte un legat, pre carele cerea. Și era cel
ce-l chema Varavva, prinsu cu cei împreună cu
el cetaș, legat carei în zarvă făcuse ucidere.
9 Și strigînd mulțimea, începură a ceare să le
10 facă cum pururea le făcea lor. Iară Pilat
răspunse lor, zicînd: „Veți să slobozu voao
11 pre împăratul jidovilor?“ (Că știia că
12 pentru pizma Îl dedeae pre El arhieriei).
13 Iară arhieriei învitară mulțimea ca mai
14 vîrtos pre Varavva să sloboaze lor. Și
15 Pilat, răspunzînd, iară zise lor: „Dară ce
16 veți să fac cestuia ce-i ziceți împăratul
17 jidovilor?“ Iară ei iară strigară: „Răstig-
18 neaște pre El!“ Iară Pilat zicea lor: „Ce
19 rău au făcut?“ Iară ei mai vîrtos au strigat:
20 „Răstignește pre El!“ Iară Pilat, vrînd
21 să facă pre voia mulțimei, slobozi lor pre
22 Varavva și deade pre Iisus, bătîndu-L, ca
23 să-L răstignească. Iară slujitorii duseră
24 pre El înlăuntru în curte, carea iaste divan,
și chemară tot șireagul. Și îmbrăcară
pre El în mohorît și-I puseră Lui, împletind,
25 cunună de spini. Și începură a să închina
26 Lui, zicînd: „Bucură-Te, împăratul jidovilor!“
Și bătea capul Lui cu trestie și scuipiia pre
El și, duplecîndu-se în genunchi, să închina
Lui. Și deaca-ș bătură joc de El, dezbră-
cară-L de mohorît și îmbrăcară pre El în
veșmintele Lui și-L scoaseră să-L răstigi-
nească. Și siliră pre un om ce trecea,
anume Simon Chirineiu (viînd den cîmp,
tatăl lui Alexandru și a lui Ruf), să ducă
crucea Lui. Și duseră pre El în locul
Golgothii, care iaste tălmăcîndu-se „Locul
Căpățînilor“. Și deaderă Lui să bea vin
mestecat cu zmiră, iară El nu luo. Și
răstignindu-L pre El, împărțîia veșmintele
Lui, aruncînd sorțu spre eale, cine ce ar lua.
Și era ceasul al treilea și răstigniră pre
El. Și era scrisoarea vinei Lui scrisă:

„Împăratul jidovilor“. Și cu El răstigniră 27
doi tîlhari, unul de-a dreapta și altul de-a
stînga Lui. Și să împlu scriptura, carea 28
zice: „Și cu cei fără de lege Să socoti“. Iară
ceia ce trecea huliia pre El, clătînd 29
capetele lor și grăind: „Ua! Cela ce strică
beseareca și în trei zile o zideaste! Mîntu- 30
iaște-Te pre Tine și pogori de pre cruce!“
Așijderea și arhieriei, bătîndu-ș joc unul 31
cătră alt, cu cărturarii zicea: „Pre alții au
mîntuit, iară pre Sine nu Să poate mîntui;
Hristos, împăratul lui Israîl, pogoare-Se 32
acum de pre cruce, ca să vedem și să creadem“.
Și cei ce era răstigniț cu El mustra pre El.
Și fiind ceasul al șasele, întunearec fu preste 33
tot pămîntul pînă la al noaole ceas. Și 34
în al noaole ceas strigă Iisus cu glas mare,
zicînd: „Eloi, Eloi, lamma savahtani?“, ce
să zice tălmăcîndu-se: „Dumnezăul Mieu,
Dumnezăul Mieu, la ce M-ai părăsit?“ Și 35
unii den carii sta acoloa, auzînd, zicea: „Iată,
pre Ilie strigă“. Și alergînd unul și îm- 36
plînd bureate de oțăt și puîndu-l în trestie,
Îi deade să bea, zicînd: „Lăsaț să vedem de
va veni Ilie să-L pogoare pre El“. Iară 37
Iisus, lăsînd glas mare, Îș deade duhul.
Și catapeteazma besearecii să rupse în doao, 38
de sus pînă jos. Și văzînd sutașul carele
sta den preajma Lui că strigînd așa răposă,
zise: „Adevărat omul acesta Fiiul lui Dumne- 39
zău era!“ Și era și muieri de departe privînd,
40 întru carele era Maria Magdalina și Maria
lui Iacov celui mic și muma lui Iosie și Salo-
mia, Carele și cînd era în Galilea merseae
după El și slujîia Lui, și altele multe carele
merseae cu El în Ierusalim. Și iată, 42
sară fiind, de vreame ce era vineri, care iaste
înaintea sîmbetei, Veni Iosif den Arima-
43 thea, cu bun chip sfeatnic, carele și acela era
așteptînd împărăția lui Dumnezău, îndrăz-
nînd, întră la Pilat și ceru trupul lui Iisus.
Iară Pilat să miră de au murit așa curînd și, 44
chemînd pre sutașul, întrebă pre el de au
murit demult. Și înțelegînd de la sutașul,
45 dărui trupul lui Iosif. Iară el, cumpărînd
46 giulgiu și luînd pre El, înfășură-L cu giulgiul
și-L puse pre El în mormînt, care era scobit
în piatră, și răsturnă o piatră pre ușa
mormîntului. Iară Maria Magdalina și 47
Maria lui Iosie privîia unde El Să pune.

CAP XVI



1 i făcîndu-se sîmbăta, Maria Magda-
lina și Maria, muma lui Iacov, și
Salomia au cumpărat unsori ca să
meargă să ungă pre El. Și foarte 2
de demineața, întru una a sîmbete-
lor, veniră la mormînt, răsărînd soarele. Și 3
grăia una cătră alta: „Cine va răsturna noao
piatra de pre ușa mormîntului?“ Și cău- 4



tînd, văzură că era piatra răsturnată; că era
 5 mare foarte. Și, întrînd în mormînt, vă-
 zură pre un tînăr șazănd de-a dreapta,
 îmbrăcat în veșmînt alb, și să spămîntară.
 6 Iară el zise lor: „Nu vă spămîntareți! Pre
 Iisus căutați, Nazareneanul cel răstignit?
 Sculatu-S-au! Nu iaste acicea. Iată locul
 7 unde L-au pus pre El. Ce meargeți, spuneți
 ucenicilor Lui și lui Petr că va mearge, mai
 nainte de voi, în Galilea; acolo veți vedea
 8 pre El, cum au zis voao“. Și ieșind,
 fugiră de la mormînt, că era cuprinse de
 tremur și de mirare; și nemică nimunui nu
 9 ziseră, că să temea. Iară înviind demi-
 neața, în ziua dentîiu a săptămîinii, arătă-
 Să întîiu Mariei Magdalinei, dentru carea
 10 scosease 7 draci. Aceaea, mergînd, vesti
 celora ce fusease cu El, jălind și plîngînd.
 11 Iară aceia, deaca auziră că iaste viu și L-au
 12 văzut ea, nu crezură. Iară după aceaea,
 a doi dentr-înșii mergînd Să arătă, într-alt
 13 chip, mergînd la un sat. Și aceia, mergînd,
 deaderă veaste celoralalți; nici pre aceia nu
 14 crezură. Mai apoi, șazănd ei, cei unspră-
 zeace, S-au arătat și înfruntă necredința
 lor și împietrirea inimii, că celor ce L-au
 15 văzut pre El sculat nu crezură. Și zise
 lor: „Meargeți în toată lumea, propoveduiți
 16 Evanghelia la toată zidirea. Cea ce va
 creade și să va boteza, spăsi-să-va; iară cea
 17 ce nu va creade, osîndi-să-va. Iară seamne-
 le celor ce vor creade aceastea vor urma: cu
 numele Mieu dracii vor scoate, grăi-vor în
 18 limbi noao. Șerpi vor lua și de-ar și bea
 ceva de moarte nu va strica lor, pre bolnavi
 19 mînil-e-ș vor pune și bine le va fi“. Iară
 Domnul, după ce grăi lor, Să luo sus în
 ceriu și șăzu de-a dreapta lui Dumnezeu.
 20 Iară ei, ieșind, propoveduiră pretu-
 tindinea, Domnul împreună
 lucrînd și cuvîntul întă-
 rind, pren ceale ce
 urma seamne.

Amin.

